

kunne opnaae den, naar man ikke fik de samme Examinatorer til at examinere Alle, ved Siden af de samme Censorer, og tillige sørge for, at saavel den Ene som den Anden var i den samme sjælelige Tilstand, i det samme gode Humeur og saa fremdeles, og det kan man virkelig ikke. Hvor ringe Tanker man end igrødt kan have om den saakaldte Gjennemsnitsretfærdighed, maa man dog ved Forhold som disse til en vis Grad lade den gjælde. Efter den Erfaring, jeg har, er det nemlig vistnok ikke ganske sikkert, at Examen giver en Discipel just den Charakter, som han fortjener i det enkelte Fag, hvori han examineres, men, tager man Examen for ham som en Heelhed, saa vil det i de allerfleste Tilfælde — en enkelt Undtagelse kan der være, det skal jeg indrømme — gaae saaledes, at, hvad der bliver givet for Meget i et Fag, vil der være givet for Lidt i et andet, saa at Prøven som Heelhed betragtet er paalidelig. At stille Privatister og Elever fra Seminarierne sammen i Hold, vil jeg finde meget heldigt, og jeg skal derfor særligt anbefale Endringsforslaget under Nr. 7, der kan give Leilighed dertil. — Endnu skal jeg kun med Hensyn til de Udgifter, som Examins Afholdelse vil forarsage Eleverne, bemærke, at jeg troer, at det ærede Mindretal lægger altfor overdreven Bægt derpaa; der kan virkelig ikke være Tale om at ruinere dem ved en Udgift af 20 Rd. eller lidt Mere, og de skrækkelige Følger, som vilde komme deraf, troer jeg, man roligt kan see bort fra.

Ordsføreren: Jeg skal som Ordsfører ikke tilføie Mere, end at jeg meget stærkt maa holde paa Endringsforslaget under Nr. 4, som gaaer ud paa at gjøre det muligt, at Seminarielærerne kunne deeltage i Examen. Det er overmaade vanskelig at sammensætte en Commission godt, naar man udelukker Seminarielærerne; vi troe navnlig, at den hele Samvirken imellem Examenscommissionen og Læranstalterne, som er af ikke ringe Bigtighed, vil afføres, naar man absolut vil udelukke Seminarielærerne. Noget ganske Andet var det, naar man kunde sammensætte Examenscommissionen af udmærkede forhenværende

Seminarielærere; men dette Middel har man ikke.

Krieger: Det er blot en Bemærkning, som det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) gjorde om, at Meningen ikke under nogen Omstændighed kunde være at stemme mod Sagens Obergang til 3die Behandling, som foranlediger mig til at tage Ordet. Jeg kan naturligviis ikke svare for andre Medlemmer, men jeg har forstaaet hele Forhandlingen saaledes, at Meningen var, at, naar de enkelte Endringsforslag vare afstemte, saa var det ligesaa godt, enten efterat der havde fundet en Forhandling Sted af det Spørgsmaal, der derefter vilde komme til Afstemning, eller uden en saadan Forhandling — det vil jo afhænge af de ærede Medlemmer selv — at lade Sagen falde, med andre Ord, at der ikke er Grund til at stude hele Spørgsmaalet om Lovens Vedtagelse ud, idet man ligesaa godt kan afgjøre det idag som senere. Dette fandt jeg mig ved det ærede kongevalgte Medlems Bemærkninger foranlediget til at udtale. — Jeg vil endnu blot sige, at alle Tvivl vilde bortfalde for mig, dersom man ikke gaaer ind paa det Endringsforslag, at Ministeren skal have frie Hænder med Hensyn til Valget af dem, der skulle være Commissionsmedlemmer; thi vil man udelukke Ministeren fra dertil at tage Lærere ved Seminarierne, staaer det for mig saaledes, at Skaden ved dette Forslags Vedtagelse er absolut overveiende.

Fischer: Jeg skal kun gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at der ikke vil finde nogen Forhandling Sted om Loven i dens Heelhed, efterat Endringsforslagene ere afstemte. Dette kan finde Sted ved 3die Behandling, men ikke ved 2den Behandling, og jeg antager ikke, at man vil slaa Lovforslaget ihjel, uden at have overveiet og discuteret det i den Stikfælde, det vil faae, efterat Endringsforslagene ere afstemte; men dette vil kun kunne skee ved 3die Behandling.

Formanden: Jeg vil dog gjøre den Bemærkning, at der kan finde Forhandling